

**Pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000045/2014
do Komisji**

art. 115 Regulaminu PE

Sari Essayah, Catherine Stihler, Mark Demesmaeker, Sandrine Bélier, Baroness Sarah Ludford, Ramon Tremosa i Balcells, Vittorio Prodi, Norbert Neuser, Barbara Lochbihler, Tarja Cronberg, Jiří Maštálka, Jean Lambert, Pavel Poc, Svetoslav Hristov Malinov, Giancarlo Scottà, Bas Eickhout, Judith Sargentini, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Pat the Cope Gallagher, Stephen Hughes, Andrea Zannoni, Chris Davies, Cristiana Muscardini, Alyn Smith, Struan Stevenson, Tunne Kelam, Anthea McIntyre, Raúl Romeva i Rueda, Andreas Mölzer, Alejo Vidal-Quadras, Vicky Ford, Liam Aylward, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Susy De Martini, Sonia Alfano, Bart Staes, Marian Harkin, Helmut Scholz, Konrad Szymański, Heide Rühle

Przedmiot: Wykorzystanie zubożonego uranu do celów wojskowych

Zubożony uran (DU) jest chemicznie toksycznym, radioaktywnym podproduktem otrzymywanym w wyniku procesu wzbogacania uranu, a jego radioaktywność rośnie w miarę upływu czasu. Jest on stosowany przez szereg państw do wyrobu amunicji przeciwpancernej używanej w czołgach, pojazdach opancerzonych i lotnictwie. Wiadomo, że sześć państw produkuje taką amunicję i sądzi się, że około 20 państw posiada ją obecnie w swoich arsenałach broni. Przy spalaniu amunicji zawierającej zubożony uran wydzielają się opary z cząsteczkami tlenku uranu, które mogą być niebezpieczne dla wdychających ją cywilów i wojskowych. Amunicja, która nie trafiła w cel, może zanieczyszczać glebę i wody gruntowe. Znaczne ilości amunicji zawierającej zubożony uran były stosowane przez USA i Zjednoczone Królestwo w Iraku i na Bałkanach. Obecnie istnieją obawy, że taka amunicja była stosowana w Afganistanie. Pojazdy skażone zubożonym uranem stanowią zagrożenie dla zbieraczy złomu i bawiących się często w tych pojazdach dzieci. Amunicję zawierającą zubożony uran stosowano pomimo znacznych luk w danych o zachowaniu zubożonego uranu w środowisku naturalnym, zagrożeniu chemicznym i radioaktywnym, poziomie skażenia, jaki może powstać w poszczególnych sytuacjach, a przede wszystkim stopniu, w jakim ludność cywilna może być narażona na działanie pozostałości zubożonego uranu. Od ponad dziesięciu lat Parlament Europejski konsekwentnie kwestionował stosowanie amunicji zawierającej zubożony uran i sprzeciwiał się jemu. Zaniepokojenie stosowaniem amunicji zawierającej zubożony uran rośnie również na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ, gdzie w październiku 2014 r. zostanie przedstawiona piąta rezolucja w tej sprawie. W niektórych regionach Iraku liczba przypadków nowotworów u dzieci oraz wrodzonych wad rozwojowych wzrosła tak gwałtownie, że kobiety nie chcą więcej mieć dzieci. Ze względu na poruszone wyżej kwestie, czy Komisja może udzielić odpowiedzi na następujące pytania:

1. Jakie działania podjęto do tej pory, aby zachęcić państwa członkowskie do ograniczenia i/lub zakazania stosowania amunicji zawierającej zubożony uran, dając w ten sposób przykład całemu światu?
2. Jakie starania podjęto, aby ustalić wspólne stanowisko UE w sprawie zakazu stosowania amunicji zawierającej zubożony uran?
3. Jakiego rodzaju pomocy może udzielić UE rządowi irackiemu, aby mógł on lepiej poradzić sobie z pozostałościami po zubożonym uranie w tym kraju?
4. Zubożony uran jest tylko jedną z licznych szkodliwych substancji stosowanych do wyrobu broni konwencjonalnej, które mogą mieć wpływ na zdrowie osób cywilnych. Mając na uwadze wiodącą rolę UE w stanowieniu przepisów dotyczących chemikaliów, czy Komisja popiera badania naukowe nad wpływem, jaki wywierają te toksyczne pozostałości na osoby cywilne?

Przedłożone: 27.2.2014

Przekazane: 3.3.2014

Termin na udzielenie odpowiedzi: 10.3.2014